

UZASADNIENIE

W dniu 6 listopada 2019 roku Wyższa Szkoła (...) w likwidacji w Ł., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (działającego na mocy pełnomocnictwa udzielonego w dniu 31 grudnia 2018 roku przez likwidatora pozwanej do reprezentowania pozwanej uczelni), złożyła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 kwietnia 2017 r. wraz z klauzulą wykonalności z dnia 5 czerwca 2017 w sprawie o sygnaturze akt VIII Pa 17/17 z powództwa R. M. i F. C. spadkobierców zmarłej w dniu 5 września 2017 r. L. C. przeciwko Wyższej Szkole (...) w Ł. wraz z klauzulą wykonalności z dnia 5.06.2017 r. powołując się na przesłankę nieważności postępowania i przepisy art. 399 kpc w art. 401 pkt. 2 k.p.c. w zw. z art. 379 § 2 k.p.c. oraz art. 9 ust. 1 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W związku z powyższym strona pozwana wniosła o wznowienie postępowania w sprawie VIII Pa 17/17 z powództwa R. M. i F. C. spadkobierców zmarłej L. C. przeciwko Wyższej Szkole (...) w Ł. (obecnie w likwidacji) zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 kwietnia 2017 r. wraz z klauzulą wykonalności z dnia 5 czerwca 2017r., uchylenie zaskarżonego nakazu zapłaty wraz z klauzulą wykonalności oraz o odrzucenie w całości powództwa, oraz kolejno o wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 455/18 z uwagi na brak podstawy prawnej i tytułu wykonawczego do prowadzenia egzekucji. Skarżący wniósł też o zwolnienie skarżącej / pozwanej od kosztów sądowych w całości z uwagi na brak środków pieniężnych w majątku uczelni, która to uczelnia jest w stanie likwidacji.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona skarżąca podniosła, iż Wyższa Szkoła (...) w Ł. została postawiona w stan likwidacji z dniem 25 października 2018 roku. Ostatnim Rektorem uczelni był K. K., który złożył rezygnację z pełnienia funkcji z dniem 30 września 2016 roku. Od chwili rezygnacji Rektora uczelnia nie posiadała zgodnie ze statutem ani Senatu ani organu uprawnionego, aby powołać nowego Rektora. Uczelnia pozostawała więc bez organu umocowanego do reprezentacji, o czym strona powodowa wiedziała od 1 października 2016 r. a zatem postępowanie dotknięte było wadą nieważności. Dopiero z dniem 25 października 2018 roku ustanowiono dla uczelni likwidatora, który jest uprawniony, jako organ uczelni do jej reprezentacji. Pozwana uczelnia nie posiadała zatem organu w dacie uprawomocnienia się wyroku jak i w dacie wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności ani w chwili wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Strona skarżąca sprecyzowała dalej, iż osoba pełniąca funkcję Rektora, odchodząc, pozostawiła uczelnię bez dokumentacji finansowej i pracowniczej, nie dopełniła obowiązków związanych ze złożeniem raportów i rocznych sprawozdań do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa, ani też raportów i sprawozdań finansowych do Ministerstwa Finansów, jak również nie uregulowała spraw związanych z rozliczeniami ZUS i Urzędu Skarbowego. Z tego tytułu toczy się wobec uczelni szereg postępowań wyjaśniających i dyscyplinarnych. Dodatkowo, strona skarżąca wskazywała, że pierwszym pismem w tej sprawie, jakie zostało skierowane do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, na podstawie którego likwidator mógł się dowiedzieć o przebiegu sprawy i czynnościach egzekucyjnych, było pismo Komornik Sądowej M. J. z dnia 6 września 2019 roku wraz z którym Komornik Sądowy poinformowała o prowadzeniu egzekucji pod sygn. akt KM 455/18 oraz doręczyła pozwanej zawiadomienie o wszczęciu egzekucji. Wnosząc o umorzenie postępowania egzekucyjnego, pozwana argumentowała, iż dalsze prowadzenie postępowania narusza znacząco interesy pozwanej, a prowadzone jest w oparciu o nieważny tytuł wykonawczy.

Skarżący wniósł też o zwolnienie uczelni z ponoszenia kosztów sądowych w całości wyjaśniając, iż uczelnia postawiona jest w stan likwidacji nie prowadzi zajęć dydaktycznych od 2016 r. nie generuje dochodów. Podejmuje wyłącznie działania mające na celu wyegzekwowanie wierzytelności i pokrycie zobowiązań. Nie posiada majątku umożliwiającego zapłatę kosztów sądowych. Wobec uczelni prowadzone są liczne postępowania egzekucyjne w tym postępowania z tytułu zapłaty wynagrodzeń dla pracowników, zaległości wobec ZUS i US zaś nieruchomości przy ul. (...) będąca jedynym składnikiem majątku czelni jest przedmiotem zajęcia przez Komornika Sądowego i nie może być zbyta ani obciążana. Założyciel / likwidator nie jest odpowiedzialny za zobowiązania finansowe uczelni i nie finansuje

jej działalności tym samym założyciel/ likwidator nie jest zobowiązany ani uprawniony do ponoszenia opłat w imieniu likwidowanej uczelni.

/skarga o wznowienie postępowania k. 4-8, pismo procesowe z 2.12.2019 k. 49-53/

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 26 października 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, w sprawie o sygnaturze akt XP 580/15 z powództwa L. C. przeciwko Wyższej Szkole (...) w Ł. o odszkodowanie z tytułu rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów w tym trybie, ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy zasądził dochodzone przez powódkę kwoty uwzględniając powództwo w całości.

/ wyrok k. 375- załączonych akt XP 850/15/

Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie sygn. akt VIII Pa 17/17 rozpoznając apelację pozwanej Wyższej Szkoły (...) w Ł. od wskazanego powyżej orzeczenia oddalił apelację i obciążył pozwaną obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

/ wyrok. 436 – załączonych akt VIII Pa 17/17/

Wyrok stał się prawomocny z dniem 21.04.2017 r.

/ zarządzenie k. 440 załączonych akt sprawy XP 850/15/

W dniu 25 kwietnia 2017 r. pełnomocnikowi powódki wydano tytuł wykonawczy obejmujący dochodzone przez powódkę kwoty ponad sumę objętą rygorem natychmiastowej wykonalności.

/ potwierdzenie przesłania tytułu wykonawczego wzmianka na k. 375 załączonych akt XP 850/15 i wzmianka na k. 436 załączonych akt. VIII Pa 17/17/

W dniu 5 czerwca 2017 roku nadano wyrokowi klauzulę wykonalności w zakresie zasądzonych kosztów zastępstwa procesowego i zarządzono doręczenie tytułu wykonawczego pełnomocnikowi powódki.

/zarządzenie k. 444 załączonych akt sprawy XP 850/15/

Powódka L. C. zmarła w dniu 5 września 2017 r. jej spadkobiercami są R. M. (mąż) i F. C. (syn)

/ bezsporne/

Wyższa Szkoła (...) w Ł. nie miała rektora od dnia 30 września 2016 roku, kiedy to dotychczasowy rektor K. K. zrezygnował z funkcji.

/pismo – k. 18, wydruk z ewidencji uczelni niepublicznych k. 9-13/

Wyższa Szkoła (...) w Ł. została postawiona w stan likwidacji z dniem 25 października 2018 roku, a (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (jako założyciel tejże uczelni) została zobowiązana do przeprowadzenia likwidacji pozwanej i przejęła z w/w dniem kompetencje organów uczelni.

/pismo Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 listopada 2018 roku – k. 17-18, wydruk z ewidencji uczelni niepublicznych k. 9-13/

Likwidacja pozwanej uczelni – zgodnie z jej statutem - może nastąpić bądź na wniosek założyciela bądź na mocy decyzji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego. Założyciel może zlikwidować uczelnię po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego, po zapewnieniu studentom możliwości kontynuowania studiów.

Założyciel powołuje wówczas likwidatora, który przejmuje kompetencje organów uczelni w zakresie dysponowania jej majątkiem i nie prowadzi przyjęć na studia.

Do wyłącznych funkcji założyciela pozwanej zgodnie z par. 2 ust. 2 pkt. 2, 3, 10 statutu należy, m.in. powoływanie i odwoływanie rektora i jego zastępców oraz kanclerza, po zasięgnięciu opinii senatu, sprawowanie nadzoru nad uczelnią m.in. poprzez kontrolę obiegu dokumentów, udzielanie wytycznych i instrukcji jednostkom organizacyjnym uczelni. Zgodnie § 25 ust. 2 pkt. 6 statutu finansowanie pozwanej uczelni może odbywać się w szczególności ze środków wniesionych przez założyciela.

/statut Wyższej Szkoły (...) w Ł. – k. 19-30, k. 148-158/

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. G. postępowanie egzekucyjne KM 1534/17 przeciwko Wyższej Szkole (...) w Ł. na podstawie tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 kwietnia 2017 roku wydanego w sprawie sygn. akt VIII Pa 17/17 wszczął na podstawie wniosku wierzyciela L. C. z dnia 12 maja 2017 roku.

/zawiadomienie o wszczęciu egzekucji oraz zajęciu wierzytelności k. 178 i 179/

W dniu 16 maja 2017 r. doręczono na adres pozwanej odpis wskazanego powyżej tytułu wykonawczego wraz z zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji oraz zajęciem wierzytelności z dnia 12 maja 2017 r., a odebrał go upoważniony do odbioru korespondencji pracownik pozwanej.

/ zawiadomienie o wszczęciu egzekucji oraz zajęciu wierzytelności k. 178 i 179, potwierdzenie odbioru k. 177/

Postanowieniem Komornika Sądowego z dnia 27 grudnia 2017 r. zmieniono wierzyciela w sprawie w ten sposób, że w miejsce zmarłej wierzycielki L. C. wierzycielami uznano jej spadkobierców R. M. oraz F. C.. Wskazane postanowienie doręczono pozwanej w dniu 8.01.2018 r. a odebrał je upoważniony do odbioru korespondencji pracownik uczelni.

/ postanowienie k. 181/

Pozwanej doręczono też:

- wezwanie do zapłaty należności wraz z postanowieniem o przyłączeniu egzekucji na podstawie art. 927 kpc z postanowieniem wydanym w trybie 818 k.p.c. z dnia 17 kwietnia 2018 r. Km 455/18, w dniu 20 kwietnia 2018 r.
- postanowienie o sprostowaniu nazwy wierzyciela z dnia 17 sierpnia 2018 r. Km 455/18, w dniu 24 sierpnia 2018 r.
- postanowienie o podjęciu postępowania z udziałem kuratora z dnia 10 lipca 2019 r. Km 455/18 w dniu 19 lipca 2019 r.

/potwierdzenie odbioru wezwania do zapłaty należności wraz z postanowieniem o przyłączeniu egzekucji na podstawie art. 927 kpc i postanowieniem wydanym w trybie 818 k.p.c. z dnia 17 kwietnia 2018 r. k. 182, potwierdzenie doręczenia postanowienia o sprostowaniu nazwy wierzyciela z dnia 17 sierpnia 2018 r. k. 183 potwierdzenie doręczenia postanowienia o podjęciu postępowania z udziałem kuratora z dnia 10 lipca 2019 r. k. 184 /

Nadto założycielowi/ likwidatorowi pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością doręczono w dniu 18 września 2019 r. postanowienie w sprawie Km 455/18 o doręczaniu korespondencji do likwidatora z dnia 27.08.2019 r.

/ potwierdzenie doręczenia k. 185/

Natomiast w dniu 6 września 2019 r. doręczono pełnomocnikowi likwidatora pismo przewodnie ze sprawy KM 128/17 Komornika Sądowego M. J. a następnie w dniu 17 września 2019 r. zaświadczenie z dnia 5 września 2019 r. o stanie zaległości w niniejszej sprawie Km 455/18

/ potwierdzenie doręczenia k. 186, pismo k. 32/

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania w sprawie VIII Pa 17/17 jako spóźniona podlegała odrzuceniu. Odrzuceniu podległ też wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 455/18, jako niedopuszczalny.

W myśl art. 399 § 1 kpc. w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem.

Podstawy wznowienia postępowania sformułowanie zostały w przepisach art. 401-404 kpc.

Art. 401 pkt 2 kpc, stanowi, iż można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe.

Już z powyższego wynika, iż możliwość ponownego rozpoznania prawomocnie zakończonej sprawy na skutek skargi o wznowienie postępowania otwiera się tylko wówczas, gdy zaistnieje jedna z ustawowych podstaw wymienionych w Kodeksie postępowania cywilnego (wyr. SN z 17.7.2006 r., I PK 5/06, Wokanda 2006, Nr 11, s. 33). Przyczyny usprawiedliwiające jej zastosowanie muszą mieć charakter wyjątkowy oraz odpowiednio dużą wagę (post. SN z 28.3.2007 r., II CZ 16/07, niepubl.).

Sformułowanie w skardze podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401-404 kpc nie oznacza jeszcze oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia. W ocenie Sądu Okręgowego brak podstaw do uznania, że podnoszona podstawa zachodzi gdy z okoliczności sprawy wynika, iż przesłanki usprawiedliwiające jej wniesienie faktycznie nie miały miejsca.

Przy czym podkreślenia wymaga, iż z nienależytą reprezentacją mamy do czynienia, gdy w procesie nie działał przedstawiciel ustawowy osoby fizycznej niemającej zdolności procesowej (art. 66 KPC), organ uprawniony do działania w imieniu osoby prawnej albo organizacji mającej zdolność sądową (art. 67 KPC), albo występujący w sprawie reprezentant strony nie miał wymaganych przymiotów do występowania w tej roli. /II PZ 2/17 - postanowienie SN - Izba Pracy z dnia 04-04-2017, IV CZ 77/14 - postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 15-01-2015/. Brak zdolności procesowej strony lub brak jej należytej reprezentacji (art. 401 pkt 2 KPC) stanowią podstawy wznowienia, gdy dotyczą podmiotów występujących w prawomocnie zakończonym postępowaniu. /II CZ 65/15 - postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 02-10-2015/. Uwzględniając nadzwyczajny charakter skargi o wznowienie postępowania, wykładając art. 401 pkt 2 KPC łącznie z art. 407 KPC należy przyjąć, że podstawę wznowienia postępowania z powodu nieważności na skutek nienależytej reprezentacji strony może stanowić tylko taki brak należytej reprezentacji strony, którego strona nie mogła podnieść w formie zarzutu w toku postępowania, także przy zachowaniu należytej dbałości o swoje interesy procesowe i który nie ustał przed uprawomocnieniem się wyroku. /II PZ 1/15 - postanowienie SN - Izba Pracy z dnia 14-04-2015/

Ponadto wniesienie skargi o wznowienie postępowania nie może nastąpić w każdym czasie i jest obwarowane stricte określonym terminem.

Zgodnie z art. 407 § 1 kpc skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Początek biegu 3-miesięcznego terminu wyznacza dzień, w którym strona w sposób wiarygodny dowiedziała się o okolicznościach stanowiących podstawę wznowienia, przy czym decyduje faktyczne powzięcie wiadomości, a nie dzień, w którym strona mogła lub powinna się dowiedzieć o podstawach wznowienia. Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy, że dopiero od dnia, w którym strona (a nie jej pełnomocnik) dowiedziała się o

podstawie wznowienia, należy liczyć termin do wniesienia skargi o wznowienia postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 15 listopada 2001 r., III CZ 99/01, LEX nr 52765; odmiennie postanowienie SN z dnia 7 stycznia 1998 r., III CKN 234/97, LEX nr 50601).

Należy podkreślić, że z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że gdy podstawą wznowienia jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji, początek biegu terminu do wniesienia skargi wyznacza dzień dowiedzenia się przez stronę, jej organ lub przedstawiciela ustawowego o wyroku; jak przyjął Sąd Najwyższy, decyduje data powzięcia wiadomości o treści sentencji wyroku, a nie data doręczenia uzasadnienia wyroku (zob. postanowienie SN z dnia 5 listopada 1998 r., III AO 58/98, M. Praw. 1999, nr 1, poz. 8).

Termin, o którym mowa w art. 407 § 1 KPC, biegnie od „dowiedzenia się o wyroku”, a nie od „dowiedzenia się o treści wyroku”. Wystarczające jest zatem, aby strona dowiedziała się o wydaniu wyroku, nie jest natomiast konieczne, aby dowiedziała się o jego treści, a tym bardziej - o treści jego uzasadnienia. Decyduje przy tym dzień faktycznego dowiedzenia się o wyroku, a nie dzień, w którym strona - przy dołożeniu należytej staranności - mogła się dowiedzieć o wyroku./II PZ 13/18 - postanowienie SN - Izba Pracy z dnia 09-08-2018/.

W odniesieniu do podstawy wznowienia polegającej na pozbawieniu możliwości działania lub braku należytej reprezentacji termin ten liczy się od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub przedstawiciel ustawy. Oznacza to, że chwila uświadomienia sobie istnienia podstawy wznowienia, podobnie jak chwila doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem i możliwość zapoznania się z treścią uzasadnienia nie odgrywają żadnej roli. /IV CZ 74/16 - postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 01-03-2017/

Przy podstawie nieważności na skutek pozbawienia strony możliwości działania lub braku jej należytej reprezentacji zasada, że termin trzymiesięczny rozpoczyna bieg od dnia, w którym strona, jej organ lub przedstawiciel ustawy dowiedzieli się o wyroku będącym przedmiotem skargi nie podlega żadnym wyjątkom. Sam fakt dowiedzenia się o wydaniu wyroku przesądza bowiem jednocześnie także o dowiedzeniu się o podstawie wznowienia związanej z pozbawieniem możliwości działania lub brakiem należytej reprezentacji strony w takim postępowaniu. Istotne jest tylko to, kiedy skarżący rzeczywiście dowiedział się o wyroku. /IV CZ 59/14 - postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 09-10-2014/

W myśl art. 410 § 1 kpc Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

Stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2018 roku (V CSK 284/17, LEX numer 2521619) skarga o wznowienie postępowania stanowi środek prawny reparacyjny a nie kontrolny. Służy ona usunięciu uchybień procesowych lub wad podstawy orzeczenia ujawnionych po uprawomocnieniu się orzeczenia. Jej charakter jako nadzwyczajnego środka prawnego, zmierzającego do wzruszenia prawomocnych orzeczeń, wymaga ścisłej wykładni przepisów ją regulujących. Postępowanie ze skargi wyraźnie dzieli się na trzy stadia. W pierwszym - sąd wyjaśnia kwestię terminu i dopuszczalności wniesienia skargi, w tym czy jest ona oparta na ustawowej podstawie wznowienia, a niespełnienie tych wymagań skutkuje odrzuceniem. Kognicja sądu na drugim etapie obejmuje badanie czy rzeczywiście istnieje podstawa skargi, rozumiana jako prawdziwość podstawy, a w razie stwierdzenia, że tak - ocenę, czy ma kwalifikowany charakter sprowadzający się do możliwości wpływu na treść rozstrzygnięcia. Badanie to następuje w granicach określonych podstawą wznowienia wskazaną w skardze i polega na weryfikacji twierdzeń stron co do wykazania związku kausalnego między prawomocnym rozstrzygnięciem a podstawą z punktu widzenia sądu poprzednio rozpoznającego sprawę. Ewentualne postępowanie dowodowe ogranicza się do wyjaśniania potwierdzenia jej istnienia. Ma zatem ograniczony zakres, przy czym ciężar dowodu istnienia uzasadnionych podstaw spoczywa na wnoszącym skargę, a wykazania uzasadnienia twierdzeń przeczących - na przeciwniku skargi. Negatywny wynik tej oceny skutkuje oddaleniem skargi. Dopiero trzecie stadium obejmuje ponowne rozpoznanie sprawy w granicach jakie określa podstawa wznowienia (art. 412 k.p.c.) oraz ocenę zasadności żądania pozwu (wyjątki dotyczą podstaw z art. 401 k.p.c. lub przewidzianych w art. 401¹ k.p.c.).

Z kolei w postanowieniu z dnia 9 lutego 2018 roku (I CZ 5/18, LEX numer 2483348) wstępne badanie skargi o wznowienie postępowania przez sąd na posiedzeniu niejawnym dokonywane jest, stosownie do art. 410 § 1 k.p.c., w trzech płaszczyznach: terminowości wniesienia skargi, dopuszczalności skargi, oparcia skargi na ustawowej podstawie. Niespełnienie któregokolwiek z tych wymagań prowadzi do odrzucenia skargi.

W przypadku wniesienia skargi o wznowienie postępowania przez następcę prawnego strony poprzedniego postępowania termin jej wniesienia biegnie od dnia, w którym o podstawie wznowienia dowiedział się poprzednik prawny (postanowienia SN: z 10.02.1999 r., II CKN 645/98, LEX nr 182848; z 11.05.1998 r., I CKN 52/98, LEX nr 1223695).

W rozpoznawanej sprawie wyrok Sądu Okręgowego z dnia 21 kwietnia 2017 roku wydanego w sprawie sygn. akt VIII Pa 17/17 wraz z zawiadomieniem o wszczęciu egzekucji oraz zajęciem wierzytelności z dnia 12 maja 2017 r., strona pozwana odebrała w dniu 16 maja 2017 r. W tym czasie Wyższa Szkoła (...) w Ł. nie miała wprawdzie rektora, ale nadal kończyła swoje sprawy i działalność, zaś założyciel pozwanej uczelni (obecny likwidator) zobowiązany był nadzorować działalność nadal istniejącej uczelni, która dysponowała jednostkami organizacyjnymi pozostawała w obrocie prawnym i skutecznie odbierała korespondencję. Na przykład w dniach 8 stycznia, 20 kwietnia, 24 sierpnia 2018 r. upoważniony pracownik dokonał odbioru korespondencji skierowanej przez Komornika Sądowego.

Wyższa Szkoła (...) w Ł. została postawiona w stan likwidacji z dniem 25 października 2018 roku, a (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (jako założyciel tejże uczelni) została zobowiązana do przeprowadzenia likwidacji pozwanej i przejęła z w/w dniem kompetencje organów uczelni. Wcześniej, zgodnie ze statutem, do wyłącznych funkcji założyciela pozwanej zgodnie z § 2 ust. 2 pkt. 2, 3, 10 statutu należało, m.in. powoływanie i odwoływanie rektora i jego zastępców oraz kanclerza, sprawowanie nadzoru nad uczelnią m.in. poprzez kontrolę obiegu dokumentów, udzielanie wytycznych i instrukcji jednostkom organizacyjnym uczelni. Zgodnie z art. 25 ust.2 pkt. 6 statutu finansowanie pozwanej uczelni mogło odbywać się w szczególności ze środków wniesionych przez założyciela.

Uczelnia mogła więc kwestionować wyrok działając przez założyciela, a w szczególności od 25 października 2018 roku kiedy to ustanowiono formalnie likwidatora w osobie przedstawiciela założyciela pozwanej. Od dnia 25 października 2018 roku pozwana mogła zatem składać skargę o wznowienie postępowania, tymczasem nawet nie uprawdopodobniła, że o wyroku nie wiedziała do chwili uzyskania pisma komornika w sprawie egzekucyjnej datowanego na 6 września 2019 roku informującego o kwotach wyegzekwowanych i stanie zaległości w poszczególnych postępowaniach egzekucyjnych, w tym toczonym pierwotnie z wniosku L. C. a potem jej spadkobierców R. M. oraz F. C.. Przede wszystkim zabrakło w sprawie dowodów na to, że likwidator pozwanej nie posiadał dokumentacji w postaci wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 kwietnia 2017 roku wydanego w sprawie sygn. akt VIII Pa 17/17, a odebranego przez upoważnionego pracownika pozwanej wraz z zawiadomieniem Komornika Sądowego o wszczęciu egzekucji oraz zajęciem wierzytelności z dnia 12 maja 2017 r., najpóźniej w dniu 16 maja 2017 r. Nieprawdziwym jest zatem twierdzenie skarżącej, że o nakazie zapłaty i wszczętej egzekucji dowiedziała się dopiero z zawiadomienia komornika z września 2019 roku. . Dodać tylko jeszcze należy, że co najmniej od dnia 31 grudnia 2018 roku Wyższa Szkoła (...) w likwidacji była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (pełnomocnictwo k. 8), jednak na wyroku Sądu Okręgowego z dnia 21 kwietnia 2017 roku wydanego w sprawie sygn. akt VIII Pa 17/17 zareagowała dopiero w dniu 8 listopada 2019 roku.

W ocenie Sądu niewątpliwie skarga o wznowienie postępowania w sprawie VIII Pa 17/17 została złożona po terminie. W dniu 25 października 2018 roku Wyższa Szkoła (...) w Ł. została postawiona w stan likwidacji, a (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (jako założyciel tej uczelni) zobowiązana została do przeprowadzenia likwidacji uczelni. Należy zatem uznać, iż Wyższa Szkoła (...) w Ł. odzyskała zdolność procesową z dniem 25 października 2018 roku i mogła przedmiotowy wyrok kwestionować. Należy także jeszcze raz podkreślić, iż uczelnia posiadała wiedzę o toczącym się postępowaniu egzekucyjnym, bowiem w jego toku była doręczana korespondencja. Co prawda Pozwana nie miała wówczas rektora – organu w świetle statusu uprawnionego do reprezentacji - niemniej jednak nie oznacza to że wszelkie dokonywane wówczas doręczenia nie miały jakiegokolwiek mocy sprawczej i w całości należy ocenić je za bezskuteczne. Podkreślić należy iż w okresie tym doręczeń dokonywano do podmiotów wskazanych przez

samą pozwaną w chwili gdy była jeszcze uprawniona do działania, a jej założyciel choć nie był organem uczelni uprawnionym do jej reprezentacji w świetle obowiązującego statutu z par.2 ust.2 pkt. 2, 3, 10 zobligowany był do sprawowania nadzoru nad uczelnią m.in. poprzez kontrolę obiegu dokumentów, udzielanie wytycznych i instrukcji jednostkom organizacyjnym uczelni. Dodatkowo zauważyć należy, że w dalszym toku postępowania egzekucyjnego korespondencja ta była doręczana ustanowionemu w postępowaniu egzekucyjnym dla Wyższej Szkoły (...) w Ł. kuratorowi w osobie adwokata. Działając starannie, mając świadomość zaprzestania komercyjnej działalności przez pozwaną, jej założyciel po objęciu funkcji likwidatora powinien dokonać przeglądu dokumentacji, bowiem winien liczyć się z tym, że pozostały nieuregulowane przez uczelnię wierzytelności. Znamiennym jest też iż pozwana w żaden sposób nie wykazała iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zaczynając likwidację pozwanej w tym dniu nie miała wglądu w korespondencję kierowaną do pozwanej kiedy ta nie miała organu uprawnionego do działania, a zatem pozwana odzyskując zdolność do działania nie mogła nadal skutecznie reagować na wydany w sprawie wyrok i żądać wznowienia postępowania w sprawie. Strona skarżąca w żaden sposób nie uprawdopodobniła, że do dnia 6 września 2019r. likwidator nie otrzymał żadnej korespondencji i nie był informowany o przebiegu postępowań. Brak więc podstaw do uznania innej daty faktycznego powzięcia wiadomości przez stronę/organ/pełnomocnika o podstawie wznowienia. Podnieść nadto należy, że w przypadku pozwanej (...) jej założyciel i likwidator to ten sam podmiot. Tym samym spółka mając określone informacje o faktach w chwili gdy była założycielem uczelni zachowywała ją także w chwili uzyskania statusu likwidatora czyli organu uczelni uprawnionego do działania w jej imieniu. Tym samym już z tych względów trzymiesięczny termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania należało liczyć od dnia 25 października 2018 r. – dnia wyznaczenia likwidatora a nie jak błędnie podaje pozwana dopiero od dnia 6 września 2019 r. W rezultacie w ocenie Sądu nie było przeszkód faktycznych ani prawnych, aby skarżący wywiódł skargę o wznowienie postępowania w odpowiednim terminie liczonym od dnia 25 października 2018 roku.

Jak stanowi art. 412 § 2 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd stosownie do okoliczności bądź oddala skargę o wznowienie, bądź uwzględniając ją zmienia zaskarżone orzeczenie albo je uchyla i w razie potrzeby pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Natomiast art. 414 k.p.c. statuuje, iż wniesienie skargi o wznowienie nie tamuje wykonania zaskarżonego wyroku. W przypadku uprawdopodobnienia, że skarżącemu grozi niepowetowana szkoda, sąd może na wniosek strony wstrzymać wykonanie wyroku, chyba że strona przeciwna złoży odpowiednie zabezpieczenie.

Orzeczeniem pozbawiającym tytuł wykonawczy wykonalności jest wydany w wyniku nadzwyczajnego środka zaskarżenia wyrok uchylający lub zmieniający prawomocny wyrok zasądający świadczenie. Do umorzenia postępowania egzekucyjnego może dojść na skutek pozytywnego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania tzn. gdy doszło do odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania – art.824 k.p.c. Niemniej jednak decyzja w tym przedmiocie leży w gestii organu egzekucyjnego -758 kpc nie zaś sądu rozstrzygającego w przedmiocie zasadności wniesionej skargi o wznowienie postępowania. Wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego jako niedopuszczalny należało zatem odrzucić.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w pkt.1 i 2 sentencji postanowienia.

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych koszty sądowe obejmują opłaty i wydatki. Według ust. 2 do uiszczenia kosztów sądowych obowiązana jest strona, która wnosi do Sądu pismo podlegające opłacie lub powodujące wydatki, chyba że ustawa stanowi inaczej. Art. 18 ust 1 i 2 ustawy całą opłatę pobiera się od pozwu i pozwu wzajemnego oraz wniosku o wszczęcie postępowania nieprocesowego lub samodzielnej jego części, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Przepisy ustawy przewidujące pobranie opłaty od pozwu lub wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie stosuje się również do opłaty od apelacji, skargi kasacyjnej, skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, interwencji głównej, skargi o wznowienie postępowania, skargi o uchylenie wyroku sądu polubownego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w pkt. 3 sentencji ustalając wysokość opłaty według wartości przedmiotu sporu zgodnie z art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Przewodniczący: Sędziowie:

ZARZĄDZENIE

Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi skarżącego.

11 III 2021 roku.

J.L.